

Modstand, at der saaledes kunde være Ud- gang for Kommunalbestyrelserne til at ind- trykke Hundestat, om jeg saaledes maa ud- trykke mig, paa Landet. Det vil komme i Strid med det, at man ikke onsker Hundestat paa Landet, undtagen en meget lempelig, og ogsaa med det Princip, man ellers har søgt at gennemføre, nemlig at Spørgsmaalet, om der skal være Hundestat eller ikke, og hvor høi den skal være, skulde som Regel bestem- mes i selve Loven, og ikke være afhængig af de kommunale Myndigheder. Jeg kan derfor ikke andet end fastholde, at det vistnok vilde skade Lovens Skjæbne, om dette Endrings- forslag blev vedtaget, hvor meget jeg end ellers kan finde, at der kan være Noget i selve Sagen. Jeg vil endnu bemærke dette, at det næppe vil gjøre det mere acceptabelt i det andet Thing, at man forandrer Amts- raadet til Justitsministeren, jeg antager snarere, at det vil skade end gavne, jeg bilder mig i hvert Tilfælde ikke ind, at det vil ud- øve nogen som helst videre Indflydelse.

Svøde: Naar jeg har tilladt mig at udtale mig imod Endringsforslag Nr. 6, er det, fordi jeg har den Anskuelse, at man al- drig vil opnaa den høiere Afgift, som der- efter skulde erlægges af det paagældende Medlem af Husstanden, som tilsigtes ved dette Lovforslag, idet det vil friste til at sige til Chefen for Husstanden: Na, løs det Hundetegn for mig. Derved opnaar man altsaa ikke det, man tilsigter, nemlig at et Medlem af Husstanden ikke holder Hund, fordi det bliver noget dyrere, man opnaar kun, at man foranlediger eller paa en vis Maade bringer til at komme med Uansigheder overfor det Offentlige, og det er derimod, jeg ønskede at udtale mig ganske bestemt. Naar jeg mente, at dette Forslag under Nr. 6 gav det utvetydige tilkjende, at et andet Medlem af Husstanden end Chefen skulde betale mere end selve den, der forestaar Hus- standen, vilde det derved ogsaa tydeliggjøres, at Meningen var den samme i § 3. Jeg havde ikke opfattet det ganske saaledes, jeg synes, at det var noget uklart, men efter Justitsministerens Udtalelser er det klart, at det andet Medlem af en Husstand, naar det gjølder en By, eventuelt kan komme til at give 32 Kroner for sin Hund i Stedet for 16. Det vil altsaa føre akkurat til det Samme som paa Landet, og i et betydeligt stærkere Forhold; man antageres til at sige til den, der forestaar Husstanden: Na, løs mit Hün- detegn, og derved sparer Vedkommende de 16 Kr. Hverken Politikassen eller Kommunen faar nogen Interesse af det, det Hele, der

opnaas, er et Galfneri, som jeg ikke synes man skulde give Anledning til.

Grifftrup: Jeg beklager, at de En- dringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 7, ikke have fundet mere Tilslutning hos de Herrer, som høre hjemme paa Landet, thi det er jo særlig med dette for Die, at jeg har stillet dem. Det forekommer mig saa meget mere mærkeligt, som Indvendingerne fra den ærede Ministers Side efter mit Stjøn ikke kunde kaldes afgjørende for, om disse Endringer skulde vedtages eller ikke. En Del af hans Udtalelser gik ud paa, at det ikke kunde gaa an at stille det op saaledes. Jeg skal selvfølgelig ikke forbyde mig i disse Enkeltheder; da jeg anser det for afgjort, at Forslagene ikke bliver vedtagne, maa jeg ud- tale endnu engang, at hvis Det Stykke af § 7 blive vedtaget, ville vi faae en Masse Ulemper af dette Lovforslag, naar det bliver Lov og skal virke i Livet ude blandt Be- folkningen. Jeg skal ikke paapege, i hvad Retning det er, det er der ingen tilstrækkelig Grund til for Diebliftet, men jeg vil dog fremdrage et andet Spørgsmaal angaaende § 7. Det er blevet sagt, at det ikke kunde gaa an at indsætte Bestemmelser som dem, jeg har foreslaaet. Det er muligt, det er vel ogsaa afgjort ved den ærede Ministers Udtalelse, men det forekommer mig saa, at det er mærkeligt, at det kan gaa an at ved- tage en Paragraf — hvad den rimeligvis vil blive — der saavidt jeg kan se, fastslaar, at en Hund, der har tilføiet sagesløse Personer Skade, der har iturevet Klæderne eller for- ulemperet Folt paa anden Maade, efter at dens Eier er idømt den allerstørste Bøde af indtil 100 Kr., og er bleven forpligtet til at tilsvare al mulig Skade for Svie og Pine osv., ikke engang kan fordres uskadeliggjort for Frem- tiden, hvorimod det jo efter andet Stykke af Paragrafen stiller sig helt anderledes, naar en Hund farer imod Veifarende paa en eller anden Maade. Jeg tænker mig f. Ex. det Tilfælde, at en Dommer fører gennem en By, ser en Hund og faar det Indtryk, at den er bidst og glubst. Dommeren kan, naar han vil forfølge Sagen, faae en saadan Hund, skjøndt den ikke har gjort en Kat Fortræd, ind under den Bestemmelse, at den enten skal dræbes eller uskadeliggjøres paa anden Maade. Ganske vist kan Eieren slippe med at for- slyne Hunden med Mundkurv. Naar man forøvrigt er saa hange for udfarende Hunde, og det er jo særlig det, man har lagt Vægt paa baade her og andetsteds, at det er dem, man vil tillivs, er det mærkeligt, at det kan Afkammten ende med at give Hunden Mund- kurv paa, derfor kan den jo løbe lige stærkt,